

сила, която го движи въ различни посоки. Както и накждето се движи шишето, така се измѣня и мисълта на човѣка.

Днесъ слънцето свѣти, огрѣва нѣщата, затова и ние виждаме ясно. Ако слънцето престане да грѣе, ние изгубваме възможността да виждаме ясно. Обаче, ако човѣкъ самъ е слънце, ще се измѣни ли положението? Нѣма да се измѣни. Това показва, че причината да виждаме нѣщата ясно е вънъ отъ насъ. Следователно, докато причината на явленията е външна, човѣкъ живѣе на физическия свѣтъ. Щомъ причината на явленията е вътрешна, човѣкъ живѣе въ Божествения свѣтъ. Докато човѣкъ приема свѣтлината само отвънъ, има опасностъ да обърка мислитѣ си, да изопачи своитѣ разбирания. Приема ли свѣтлина едновременно отвънъ и отвътре, човѣкъ никога не може да се обърка: мисълта му всѣкога ще бѣде свѣтла, чиста, а разбиранията му — прави и положителни.

Въ пжтя на изправяне на своята мисълъ, хората се натъкватъ на различни теории. За единъ и сжщъ въпросъ тѣ изнасятъ нѣколко теории. Запримѣръ, често се подига въпросътъ, защо Юда предаде Христа и трѣбваше ли да Го предаде. Нѣкои казватъ, че ако Юда не бѣше предалъ Христа, свѣтътъ нѣмаше да се спаси. Други подържатъ обратното: ако Юда не бѣше предалъ Христа, свѣтътъ щѣше да бѣде спасенъ. Трѣбва ли да се вършатъ престжпления, за да се спаси свѣтътъ?